«Μάλιστα... Ωραίο χαρακτήρα φαίνεται να έχει ο φίλος σου...» είπε ο Κοσμάς ειρωνικά και τράβηξε κατά τη μεγάλη γούρνα για να πιει νερό.

Ο Αγαθοκλής σκούπισε τα γυαλιά του και ακολούθησε τον Κοσμά, προσπαθώντας να τον δικαιολογήσει.

«Μα ξέρεις, ο Νώντας είναι το καμάρι του κοπαδιού! Είναι πρωταθλητής στους αγώνες! Το αφεντικό τον έχει στα όπα-όπα! Ετοιμάζεται να φύγει τώρα για τον διαγωνισμό στην Ισπανία!»

«Αδιάφορο μου είναι, Αγαθοκλή. Η συμπεριφορά του είναι κάκιστη!»

απορία.

Αλλά και το κοινό παρακολουθούσε αμίλητο και αναρωτιόταν τι είχε συμβεί. Πώς γινόταν ο επί σειρά ετών πρωταθλητής των αγώνων να ήταν τώρα στην τελευταία θέση;

Το αφεντικό του Νώντα αμέσως έριξε άσπρη πετσέτα στο τερέν και σταμάτησε τον αγώνα.

Ο Νώντας, κουρασμένος, στενοχωρημένος και με όση υπερηφάνεια του είχε απομείνει, γύρισε στον χώρο αναμονής για τη μεταφορά του πίσω στη φάρμα.

Μία εβδομάδα μετά, ο Νώντας γύρισε πίσω στη φάρμα. Φοβόταν ότι όλοι θα τον κορόιδευαν για το πρόβλημά του και την αποτυχία του. Όπως κορόιδευε και αυτός τόσο καιρό τους φίλους του.

Όμως οι υπόλοιποι ταύροι τον υποδέχτηκαν με ζεστασιά και αγάπη! Και δεν σκέφτηκαν καν τον τρόπο που τους είχε συμπεριφερθεί εκείνος.

«Έλα, Νώντα, μη στενοχωριέσαι!» του είπε ο Αγαθοκλής. «Μπορώ να σου δώσω τα γυαλιά μου, αν τα χρειαστείς».

«Σ' ευχαριστώ, φίλε μου!»

«Κι εγώ μπορώ να σου φέρω ακόμα την πετσέτα να σκουπίσεις τα δάκρυά σου!» είπε με φωνή όλο συμπόνια ο Παρασκευάς.

«Όλοι μπορούμε να σε βοηθήσουμε!» συμπλήρωσε ο Ζαφείρης.

«Έχω μια ιδέα!» πετάχτηκε ο Κοσμάς. «Θα σου περιγράφουμε εμείς τα χρώματα!»

«Ναιιι!» είπαν όλοι με ένα στόμα, μια φωνή!

«Σας ευχαριστώ, φίλοι μου αληθινοί! Και σας ζητώ να με συγχωρέσετε για τη συμπεριφορά μου όλο αυτόν τον καιρό...» είπε ο Νώντας και κοκκίνισε λίγο από ντροπή.

«Σε συγχωρούμε, φίλε μας! Από δω και πέρα θα συμπληρώνει ο ένας τον άλλον. Από δω και πέρα θα βλέπεις τα χρώματα μέσα από τα μάτια μας! Τουλάχιστον, μέχρι να γεράσουμε και να πάθουμε καταρράκτη!»

Και έσκασαν όλοι στα γέλια!